

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของหมู่บ้านท่องเที่ยววนวิถี ทัศนศึกษาบ้านใหม่ ตำบลสวายจิก อำเภอมือง จังหวัดบุรีรัมย์

รพีพรรณ พงษ์อินทร์วงศ์^{1/} กิติกร ฮวดศรี^{2/} ชนิษฐา ทิพย์อักษร³

กิตติวินท์ เอี่ยมวิริยาวัฒน์^{4/} รังสิมา สว่างทัฬห⁵

¹ ปรัชญาดุขบัณฑิต (การจัดการ) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

² บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (การบริหารทรัพยากรมนุษย์) อาจารย์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

³ วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (การจัดการทรัพยากรมนุษย์) อาจารย์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

⁴ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (การบริหารธุรกิจ) อาจารย์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

⁵ พัฒนาบริหารศาสตรมหาบัณฑิต (การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์) อาจารย์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

อีเมล: Rapheephan@gmail.com^{1/} Kittikron_2204@hotmail.com^{2/} air_spu3@hotmail.com^{3/}

mek.eai@hotmail.com^{4/} aewlek@hotmail.com⁵

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยด้านผู้นำ ปัจจัยการมีส่วนร่วมและปัจจัยวัฒนธรรมชุมชนส่งผลต่อความสำเร็จของหมู่บ้านท่องเที่ยววนวิถี บ้านใหม่ ตำบลสวายจิก อำเภอมือง จังหวัดบุรีรัมย์ กลุ่มตัวอย่างการวิจัย ได้แก่ ผู้นำ กรรมการชุมชน จำนวน 5 คน และสมาชิกในชุมชน 350 คน การศึกษาใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงสัมภาษณ์ผู้นำและกรรมการชุมชน ใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลกับสมาชิกในชุมชน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์การถดถอย ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านผู้นำ ปัจจัยการมีส่วนร่วมและวัฒนธรรมชุมชนส่งผลเชิงบวกต่อความสำเร็จของหมู่บ้านท่องเที่ยววนวิถี องค์ความรู้ด้านการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารงานชุมชน การมีจิตสำนึกต่อและตระหนักชุมชนโดยการมีส่วนร่วมของสมาชิกในชุมชนวัฒนธรรมชุมชนทำให้ชุมชนดำเนินงานประสบความสำเร็จได้รับการยอมรับจากหน่วยงานภายนอก

คำสำคัญ

ปัจจัยด้านผู้นำ ปัจจัยการมีส่วนร่วม ปัจจัยวัฒนธรรมชุมชน ความสำเร็จของหมู่บ้านท่องเที่ยววนวิถี

วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ปีที่ 11 ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2562

Factors Affecting the Success of the Inno-Life Tourism Based Communities: A Case Study of Bannmai Village, Sawai Chik Sub-district, Mueang District, Buriram Province

Rapheephan Phonginwong¹/ Kitikorn Huadsir²/ Chaninart Thipaksorn³/

Kitikawin Eaimviriyawat⁴ / Rangsima Sawangtap⁵

¹⁻⁵ Lecturer of Management Science Buriram Rajabhat University.

E-mail: Rapheephan@gmail.com¹ / Kittikron_2204@hotmail.com³/ air_spu3@hotmail.com⁴/

mek.eai@hotmail.com, aewlek@hotmail.com⁵

Abstract

This study aims to study the leadership factors, participation factors and culture factors that affects the success of Inno-Life community at Chik Sub-district, Mueang District, Buriram Province. Samples are 5 leaders and committee in the community and 350 members. The selective sampling method is used in data Collection by interviewing with leaders and committee, and distribute questionnaires to community members. Regression analysis is used as data analysis tool. Results showed that leadership factors, participation factors and cultural factors are positively impact on the success of the Inno-Life community. Knowledge application using information technology in community management and cultural awareness among members in the community enable members to operate successfully and being recognized by outsiders.

Keywords

Leadership factors, Participation factors, Cultural factors, Success of Inno-Life tourism based community

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การพัฒนาประเทศให้เกิดความมั่งคั่งนั้นจะต้องทำให้สมาชิกของประเทศมีความเท่าเทียมกันนั้นจะต้องส่งเสริมให้สมาชิกในประเทศมีการศึกษา มีความเป็นอยู่ที่ดีซึ่งมาจากด้านเศรษฐกิจ และมีสุขอนามัยด้านร่างกายและจิตใจที่สมบูรณ์นั้น มาจากด้านสาธารณสุขที่ดี อย่างไรก็ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ได้ยึดเป้าหมายอนาคตประเทศไทยปี 2579 มาเป็นกรอบในการกำหนดเป้าหมายที่จะบรรลุใน 5 ปี และได้แนบนโยบายไทยแลนด์ 4.0 ซึ่งมุ่งเน้นการจัดทำแผน ขับเคลื่อน และการติดตามประเมินผล มุ่งเน้นกระบวนการมีส่วนร่วม ทั้ง จากภาครัฐ เอกชน เพื่อให้เกิดการพัฒนาคุณภาพชีวิตของสมาชิกของประเทศให้มีความสมบูรณ์ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2560) และในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 ยังคงมุ่งให้ความสำคัญหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงซึ่งสอดคล้องกับกรอบเป้าหมายการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ที่องค์การสหประชาชาติกำหนดขึ้น เฉพาะประเด็นการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) โครงการชุมชนท่องเที่ยว OTOP นวัตวิถีถูกขับเคลื่อนพัฒนาประเทศตามโครงการ “ไทยนิยม ยั่งยืน” จากการที่รัฐบาลโดยพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรีคนปัจจุบันที่มีนโยบายที่จะลดความเหลื่อมล้ำของสังคมที่มุ่งสร้างรายได้และความเจริญ ความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจ โดยให้ภาคเอกชนและภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมดำเนินการร่วมกันภาครัฐ เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ซึ่งสอดคล้องกับการดำเนินงานโครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ที่เริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ. 2544 ในภูมิภาคทั่วประเทศ และมอบหมายให้กรมการพัฒนาชุมชน เป็นผู้รับผิดชอบหลักส่งเสริมดำเนินงาน OTOP โดยร่วมกับหน่วยงานต่างๆ ยกระดับผลิตภัณฑ์ และพัฒนาช่องทางการตลาดที่หลากหลาย เพื่อให้ขายสินค้าได้ อีกทั้งยังมุ่งปรับตัวสู่การค้าแบบสากล โดยต้องมีการเปลี่ยนผ่านยุคการผลิตสินค้า OTOP ออกจากชุมชน สู่รายได้ตามความต้องการ (Demand Driven Local Economy) โดยการจำหน่ายสินค้าที่อยู่ในชุมชนจากการท่องเที่ยว มีการใช้เสน่ห์ภูมิปัญญา วิถีชีวิต วัฒนธรรม และความคิดสร้างสรรค์ แปลงเป็นรายได้ รวมทั้งทำให้มีคุณค่าเพียงพอเพื่อให้นักท่องเที่ยวเข้ามาเยี่ยมเยือน และใช้จ่ายเงินในทุกกิจกรรมของชุมชน ส่งผลให้เกิดการกระจายรายได้ให้กับคนในชุมชนโดยรอบ เป็นการสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน และเป็นการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากอย่างแท้จริง

ดังนั้นจากที่กล่าวมาข้างต้นทำให้เกิดการคัดเลือกชุมชนเพื่อให้มีคุณสมบัติที่อยู่ในกรอบของชุมชนท่องเที่ยว OTOP นวัตวิถี ในรายละเอียดของชุมชนท่องเที่ยว OTOP นวัตวิถีนั้นเป็นผลิตภัณฑ์

สินค้า OTOP สู่การกระจายรายได้ตามความต้องการของชุมชนให้ชุมชนได้มีการเรียนรู้พึ่งพาตนเองได้อย่างแท้จริงถือว่าเป็น OTOP ยุคใหม่ เป็นชุมชนที่สามารถดึงกำลังซื้อของนักท่องเที่ยวเข้าสู่ชุมชนและให้ชาวบ้านขายของในชุมชน นำเสนอ ภูมิปัญญาท้องถิ่น วิถีชีวิตวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์ ตัดแปลงเป็นรายได้ สมาชิกทุกคนในชุมชนมีรายได้ และทุกคนในชุมชนพร้อมเป็นเจ้าของที่ดี (กรมพัฒนาชุมชน, 2561, น. 3) ซึ่งจะเห็นว่าชุมชนที่มีคุณสมบัติดังกล่าวและได้รับการคัดเลือกก็จะได้รับการให้เป็น ชุมชนท่องเที่ยว OTOP นวัตวิถีจะทำให้เกิดผลดีเชิงบวกได้แก่เกิด 1) การพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากให้เกิดรายได้กับชุมชน โดยระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนอย่างทั่วถึง กระตุ้นเศรษฐกิจและสังคมภายในประเทศให้มีความเข้มแข็ง 2) เกิดการเชื่อมโยงเส้นทางในการท่องเที่ยว (กระแสหลัก เมืองรอง ชุมชน) ให้มีความโดดเด่น มีความพร้อมบนอัตลักษณ์ของชุมชนท่องเที่ยว OTOP นวัตวิถี 3) เกิดการสร้างและพัฒนาบุคลากรผู้ประกอบการ และผู้ที่เกี่ยวข้องในชุมชนท่องเที่ยว OTOP นวัตวิถี ให้มีความสามารถในการคิดเชิงสร้างสรรค์ และนำมาต่อยอดการบริหารจัดการชุมชนได้อย่างเหมาะสม และในบริบทของจังหวัดบุรีรัมย์ได้มีการคัดเลือกชุมชนท่องเที่ยว OTOP นวัตวิถี โดยผ่านการดำเนินงานของพัฒนาชุมชนจังหวัดบุรีรัมย์ ชุมชนจะเกิดการพัฒนาและมีคุณสมบัติตามชุมชนท่องเที่ยว OTOP นวัตวิถีได้นั้นชุมชนจะต้องมีปัจจัยที่มาสนับสนุนหลายปัจจัย

ซึ่งจากการศึกษาที่ผ่านมา ลัดดาวัลย์ สำราญ (2554, น. 629) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับผู้นำการมีส่วนร่วมและภูมิปัญญาท้องถิ่น วัฒนธรรมชุมชน โดยทำการวิจัยในพื้นที่อำเภอสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี พบว่าชุมชนที่มีผู้นำมีความรู้ความสามารถ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสมาชิกในชุมชน และภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมชุมชนส่งผลต่อความเข้มแข็งของชุมชน และนอกจากนี้ทศพร แก้วขวัญไกร (2561, น. 67) ได้ทำการศึกษากลุ่มทอผ้าไหมในพื้นที่อำเภอบ้านด่าน จังหวัดบุรีรัมย์ พบว่ากลุ่มทอผ้าไหมของชุมชนที่มีมาตรฐานด้านผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์และฉลากสินค้าจะทำให้สินค้าได้รับการยอมรับจากตลาดภายนอก และปัจจัยที่สำคัญทำให้สินค้าได้รับการยอมรับเนื่องจากมีหัวหน้าและสมาชิกกลุ่มทอผ้าไหมที่มีความรู้ความสามารถ มีความสามัคคี การเรียนรู้เพื่อนำความรู้มาพัฒนาผลิตภัณฑ์อย่างต่อเนื่องส่งผลต่อความสำเร็จของกลุ่มทอผ้าไหม ดังนั้นชุมชนจะได้รับการยอมรับจากภายนอกนั้นจำเป็นที่จะต้องปัจจัยเหล่านี้มาสนับสนุนเพื่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ คณะผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาปัจจัยด้านผู้นำ ปัจจัยการมีส่วนร่วมและปัจจัยวัฒนธรรมชุมชนส่งผลต่อความสำเร็จของหมู่บ้านท่องเที่ยว นวัตวิถี บ้านใหม่ ตำบลสวายจิก อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ในเชิงวิชาการและเชิงนโยบายเพื่อที่จะนำมาใช้เป็นต้นแบบในการบริหารจัดการหมู่บ้านชุมชนท่องเที่ยว นวัตวิถีในเขตพื้นที่อื่นๆ ต่อไปและนอกจากนี้หมู่บ้านดังกล่าวเป็นพื้นที่บริการวิชาการของคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ศึกษาปัจจัยด้านผู้นำส่งผลต่อความสำเร็จของหมู่บ้านท่องเที่ยววันวิถี บ้านใหม่ ตำบลสวายจิก อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์
2. ศึกษาปัจจัยการมีส่วนร่วมที่ส่งผลต่อความสำเร็จของหมู่บ้านท่องเที่ยววันวิถี บ้านใหม่ ตำบลสวายจิก อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์
3. ศึกษาปัจจัยด้านวัฒนธรรมชุมชนส่งผลต่อความสำเร็จของหมู่บ้านท่องเที่ยววันวิถี บ้านใหม่ ตำบลสวายจิก อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์

สมมติฐานในการวิจัย

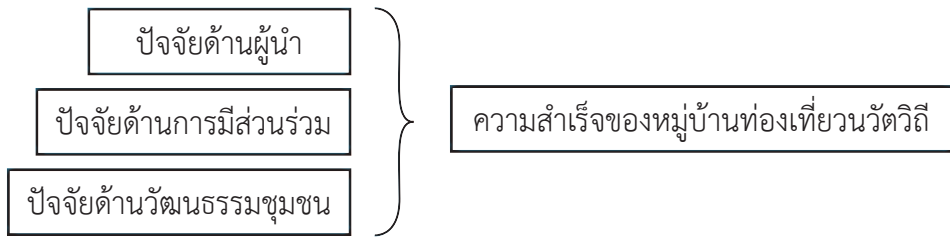
1. ปัจจัยด้านผู้นำส่งผลเชิงบวกต่อความสำเร็จของหมู่บ้านท่องเที่ยววันวิถี บ้านใหม่ ตำบลสวายจิก อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์
2. ปัจจัยการมีส่วนร่วมส่งผลเชิงบวกต่อความสำเร็จของหมู่บ้านท่องเที่ยววันวิถี บ้านใหม่ ตำบลสวายจิก อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์
3. ปัจจัยด้านวัฒนธรรมชุมชนส่งผลต่อความสำเร็จของหมู่บ้านท่องเที่ยววันวิถี บ้านใหม่ ตำบลสวายจิก อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยนี้ศึกษาปัจจัยด้านผู้นำ ปัจจัยการมีส่วนร่วมและปัจจัยด้านวัฒนธรรมชุมชนส่งผลเชิงบวกต่อความสำเร็จของหมู่บ้านท่องเที่ยววันวิถี บ้านใหม่ ตำบลสวายจิก อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ เหตุผลในการเลือกพื้นที่นี้ในการศึกษาเนื่องจากว่าหมู่บ้านดังกล่าวเป็นเขตพื้นที่ที่มีศักยภาพและสามารถพัฒนาตามแผนยุทธศาสตร์ 5 ปี จังหวัดบุรีรัมย์ เพื่อให้ความมั่นคงอย่างยั่งยืน การสร้างอาชีพ เศรษฐกิจพอเพียงให้ประชาชนในเขตพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ กลุ่มตัวอย่างการวิจัยได้แก่ผู้นำ กรรมการชุมชน จำนวน 5 คน และสมาชิกในชุมชน 350 คน การวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสานทั้งการวิจัยเชิงคุณภาพโดยใช้วิธีการสนทนากลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงสัมภาษณ์ผู้นำและกรรมการชุมชน การวิจัยเชิงปริมาณใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลกับสมาชิกในชุมชนวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์การถดถอย ซึ่งแสดงกรอบแนวคิดในการศึกษาดังภาพ 1

วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ปีที่ 11 ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2562

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยผู้นำและสมาชิกในชุมชน กลุ่มตัวอย่างการวิจัย ได้แก่ ผู้นำ กรรมการชุมชน จำนวน 5 คน และสมาชิกในชุมชน 350 คน ซึ่งนำฐานข้อมูลจำนวนประชาชนในหมู่บ้านใหม่ ตำบลสวายจิก อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ (องค์การบริหารส่วนตำบลสวายจิก, 2561) มาใช้คำนวณจำนวนกลุ่มตัวอย่างโดยการเปิดตารางยามาเน่ (วัลลภ รัฐฉัตรานนท์, 2554, น. 82)

เครื่องมือในการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ใช้เครื่องมือในการเก็บข้อมูล 2 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1 เป็นการใช้แบบสัมภาษณ์สอบถามเกี่ยวกับการบริหารจัดการหมู่บ้านใหม่ ตำบลสวายจิก อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 5 คน คำถามสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างได้รับการตรวจสอบเชิงเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน และ คณะผู้วิจัยได้ส่งคำถามเพื่อการสัมภาษณ์ให้ผู้นำ และ กรรมการที่เข้ารับการสัมภาษณ์ล่วงหน้าก่อนที่จะทำการสัมภาษณ์

ชุดที่ 2 การใช้แบบสอบถาม ซึ่งมีทั้งหมด 3 ส่วน ส่วนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับลักษณะทางประชากร ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส การศึกษา รายได้ อาชีพ แบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบ ส่วนที่ 2 เป็นคำถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับตั้งแต่มากที่สุด-น้อยที่สุด คำถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ความสำเร็จของชุมชนท่องเที่ยววันวิถี ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปัจจัยที่ความสำเร็จของชุมชนท่องเที่ยววันวิถี

การวิจัยเชิงปริมาณนั้น ก่อนการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษานี้ได้ทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่นของเครื่องมือ การหาความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบสอบถามผลจะดูที่

ค่าน้ำหนักปัจจัย (Factor loading) มีค่าอยู่ระหว่าง .405-797 และ ความน่าเชื่อถือ (Reliability) โดยดูจากค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาครอนบราค (Cronbach's alpha) มีค่าอยู่ระหว่าง 0.706-0.789 (Hair, Joseph F. and others, 2006) นอกจากนี้การศึกษานี้ได้ทำการหาค่าสหสัมพันธ์ของตัวแปรทั้ง 4 ที่ทำการศึกษา ซึ่งตัวแปรทั้งหมดมีความสัมพันธ์กันในระดับที่อยู่ในเกณฑ์ข้อกำหนดหรือต่ำกว่า 0.8 (Nunnally, Jum C., Bernstein, and Ira H., p 1994) ไม่ทำให้เกิดปัญหา multicollinearity

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษานี้มี 2 ระยะ และใช้เครื่องมือในการเก็บข้อมูล 2 ชุด โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ระยะที่ 1 การรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์สอบถามเกี่ยวกับการบริหารจัดการหมู่บ้านใหม่ ตำบลสวายจิก อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ กับผู้นำ กรรมการชุมชน จำนวน 5 คน ในวันที่ 23 ธันวาคม 2561 ซึ่งเป็นเวลาที่จัดโครงการส่งเสริมความรัก ความสามัคคีด้วยการบูรณาการและส่งเสริมเพื่อพัฒนาชีวิตและตอบสนองชุมชนน่าอยู่ตามแนวทางพระราชดำริ เขตพื้นที่ตำบลสวายจิก อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์โดยสาขาวิชาการบริหารทรัพยากรมนุษย์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

ระยะที่ 2 การรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลจากสมาชิกในชุมชน หมู่บ้านใหม่ ตำบลสวายจิก อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 350 คน ซึ่งคณะผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมแบบสอบถามด้วยตนเองในวันที่ 19 มกราคม 2562

ซึ่งเป็นเวลาที่จัดโครงการส่งเสริมความรัก ความสามัคคีด้วยการบูรณาการและส่งเสริมเพื่อพัฒนาชีวิตและตอบสนองชุมชนน่าอยู่ตามแนวทางพระราชดำริ เขตพื้นที่ตำบลสวายจิก อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ โดยสาขาวิชาการบริหารทรัพยากรมนุษย์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาปัจจัยด้านผู้นำ ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วม ปัจจัยด้านวัฒนธรรมชุมชนส่งผลต่อความสำเร็จของหมู่บ้านท่องเที่ยววันวิถี บ้านใหม่ ตำบลสวายจิก อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ แบ่งการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยวิเคราะห์และประมวลผลด้วยการตีความหมายในรูปของการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และสรุปใจความสำคัญเป็นความเรียงในลักษณะการพรรณนา (Descriptive) และการวิจัยเชิงปริมาณวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามผู้วิจัยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อหาค่าสถิติ ดังนี้ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและวิเคราะห์ถดถอย (Regression analysis)

วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ปีที่ 11 ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2562

ผลการวิจัย

การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของชุมชนท่องเที่ยววันวิถี กรณีศึกษาบ้านใหม่ ตำบลสวายจิก อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งผลการศึกษาตอบวัตถุประสงค์การวิจัยดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิจัยตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ซึ่งจากการสัมภาษณ์ผู้นำและกรรมการชุมชนพบว่า

1. ผู้นำในยุคไทยแลนด์ 4.0 จะต้องมีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสื่อสารกับทีมงาน และสมาชิกในชุมชน
2. ผู้นำจะต้องมีคุณสมบัติในการบริหารความขัดแย้งเพราะในปัจจุบันการสื่อสารที่รวดเร็วทำให้สมาชิกในชุมชนรับรู้ข้อมูล ข่าวสาร จากหลายช่องทางการบริหารงานของชุมชน การรับรู้ข้อมูลต่างๆ อาจจะทำให้สมาชิกในชุมชนเกิดความขัดแย้งกัน ได้รับข้อมูลที่เป็นข่าวลือ ดังนั้นการบริหารความขัดแย้งถือว่าสำคัญโดยใช้หลักการประนีประนอม
3. ผู้นำจะต้องมีคุณสมบัติเฉพาะ คือเป็นผู้ที่มีวิสัยทัศน์กว้างไกล โดยเฉพาะแผนการพัฒนาชุมชนเกิดการพัฒนา สมาชิกในชุมชนอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข เกิดการสร้างงาน สร้างอาชีพ โดยยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียงโดยยึดหลักแผนยุทธศาสตร์ระดับตำบลระดับจังหวัด มาเป็นแนวทาง
4. ผู้นำจะต้องมีเครือข่ายในการบริหารจัดการ โดยเฉพาะความสามารถในการประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐและหน่วยงานเอกชนเพื่อได้ข้อมูลและบุคลากรเข้ามาสนับสนุนงานของชุมชน เช่น พัฒนาชุมชน ธนาคารพาณิชย์ในเขตพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ สถาบันการศึกษาในเขตพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์
5. ผู้นำจะต้องมีทีมงานที่มีความหลากหลายและมีประสิทธิภาพในการทำงาน เช่น มีความรู้ด้านสาธารณสุข มีความรู้ด้านการบัญชี ด้านปฎิคม ด้านการประชาสัมพันธ์ และด้านช่าง
6. ข้อค้นพบจากการศึกษาเชิงปริมาณเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นเครื่องมือที่สำคัญสำหรับผู้นำในการสื่อสารกับสมาชิก ในชุมชนและเครือข่ายภายนอกชุมชน การบริหารงานของผู้นำในยุคปัจจุบันจะต้องมีเครือข่ายจึงจะดำเนินงานประสบผลสำเร็จ

ผลการวิจัยตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ซึ่งจากการสัมภาษณ์ผู้นำ กรรมการชุมชน พบว่า

1. การมีส่วนร่วมของสมาชิกในชุมชน โดยเฉพาะด้านความคิดเห็นจะเป็นปัจจัยที่สำคัญทำให้การบริหารงานเป็นไปในแนวทางเดียวกัน สมาชิกในชุมชนมีจำนวนน้อยทำให้การลงมติในการดำเนินงานมีข้อสรุปได้เร็วขึ้น

2. การที่สมาชิกในชุมชนใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสื่อสาร แสดงความคิดเห็นร่วมกันทำให้เพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานร่วมกันของสมาชิกในชุมชนทำให้เกิดการสื่อสารที่รวดเร็วและการรับทราบข้อมูลที่มีความถูกต้อง

3. ข้อค้นพบจากการศึกษาเชิงปริมาณพบว่าเทคโนโลยีสารสนเทศ การใช้เครื่องมือสื่อสาร โดยเฉพาะโทรศัพท์ทำให้การสื่อสารและการประสานงานของสมาชิกในชุมชนมีความถูกต้องและรวดเร็ว ส่งผลให้การดำเนินงานของสมาชิกในชุมชนสำเร็จลุล่วงตามเป้าหมาย

ผลการวิจัยตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 ซึ่งจากการสัมภาษณ์ผู้นำ กรรมการชุมชน พบว่า

1. ชุมชนมีสิ่งยึดเหนี่ยวทางจิตใจได้แก่ ตายักษ์ ยายยักษ์ เป็นสิ่งที่ยึดเหนี่ยวจิตใจให้สมาชิกในชุมชนปฏิบัติตนในทางที่ตรงตามตายักษ์และยายยักษ์จะเป็นรูปปั้นที่สมาชิกในชุมชนนับถือกราบไหว้บูชา

2. เนื่องจากชุมชนบ้านใหม่ ตำบลสวายจิก อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ เป็นพื้นที่ชุมชนที่ใช้ภาษาเขมรในการสื่อสารและเป็นเอกลักษณ์ของชุมชน ดังนั้นชุมชนจึงมีความเป็นเอกลักษณ์

3. พื้นที่บ้านใหม่ ตำบลสวายจิก อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ สมาชิกในชุมชนมีบรรพบุรุษเป็นชาวไทยเชื้อสายเขมร จะต้องมีการทำพิธีแซนโดนตา ซึ่งเป็นการเซ่นไหว้ผีและบรรพบุรุษ ดังนั้นพิธีกรรมดังกล่าวทำให้สมาชิกในชุมชนถือปฏิบัติซึ่งทำให้เป็นแรงจูงใจทำให้เกิดกำลังใจในการทำความดีของสมาชิกในชุมชน

4. ข้อค้นพบจากการศึกษาเชิงปริมาณพบว่าวัฒนธรรม ความเชื่อเป็นปัจจัยที่สำคัญทำให้สมาชิกในชุมชนประพฤติปฏิบัติตนเป็นคนดี

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์จากผู้ตอบแบบสอบถาม

การวิจัยนี้ได้ทำการทดสอบสมมติฐานการศึกษาด้านผู้นำ ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วม ปัจจัยด้านวัฒนธรรมชุมชนส่งผลเชิงบวกต่อความสำเร็จของชุมชนท่องเที่ยววิถีวิถี ทัศนศึกษาบ้านใหม่ ตำบลสวายจิก อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์โดยผลการศึกษาแสดงดังตาราง 1

ตาราง 1 ผลการวิเคราะห์การถดถอย (Regression analysis) (n=200)

ตัวแปรต้น	ตัวแปรตาม
	ความสำเร็จของชุมชนท่องเที่ยววันวิถี
ปัจจัยด้านผู้นำ	.760*** (.050)
ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วม	.291*** (.042)
ปัจจัยด้านวัฒนธรรมชุมชน	.507*** (.340)
Adjust R ²	.588
Maximum VIF	2.198

**p< 0.05 Beta coefficients with standard errors in parenthesis

จากตาราง 1 การทดสอบสมมติฐานที่ 1 จะพบว่าปัจจัยด้านผู้นำเป็นปัจจัยที่สำคัญที่จะทำให้ชุมชนมีชื่อเสียงได้รับการยอมรับจากหน่วยงานภายนอก ผู้นำมีการบริหารเป็นทีม ผู้นำมีความประนีประนอม และมีความยุติธรรมต่อสมาชิกในชุมชน ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะส่งผลเชิงบวกต่อความสำเร็จให้ชุมชนเป็นหมู่บ้านท่องเที่ยววันวิถี($b_1 = .760, p < 0.01$) ดังนั้นผลการศึกษาสันนิษฐานสมมติฐานที่ 1 การทดสอบสมมติฐานที่ 2 ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมส่งผลเชิงบวกต่อความสำเร็จของชุมชนท่องเที่ยววันวิถี ($b_2 = .291, p < 0.01$) ซึ่งการมีส่วนร่วมนี้จะประกอบด้วย สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น การเข้าร่วมทำกิจกรรมของชุมชนที่ผู้นำได้มีแผนและกำหนดการไว้ด้วยความเต็มใจ สมาชิกในชุมชนมีความสามัคคี มีความเสียสละที่จะทุ่มเทความคิด เพื่อที่จะร่วมทำกิจกรรมในชุมชนให้บรรลุตามเป้าหมาย ดังนั้นผลการศึกษาสันนิษฐานสมมติฐานที่ 2 และสุดท้าย ปัจจัยด้านวัฒนธรรมชุมชนส่งผลเชิงบวกต่อความสำเร็จของชุมชนท่องเที่ยววันวิถี ($b_3 = .507, p < 0.01$) ซึ่งวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ของชุมชน เช่นการเคารพทายักษ์ ยายยักษ์ ซึ่งเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ประจำตำบล เปรียบเสมือนสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่อยู่ในชุมชนมาแต่ดั้งเดิม เป็นศูนย์รวมทางจิตใจ ประเพณีความเชื่อเรื่องผี การกราบไหว้บรรพบุรุษทำให้ชุมชนมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย สมาชิกในชุมชนมีความสุขทางใจเป็นสิ่งที่สนับสนุนกำลังใจให้สมาชิกในชุมชน ดังนั้นผลการศึกษาสันนิษฐานสมมติฐานที่ 3

อภิปรายผลการวิจัย

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของชุมชนท่องเที่ยววันวิถี ทัศนศึกษา บ้านใหม่ ตำบลสวายจิก อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ อภิปรายผลได้และตอบวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1 ข้อ 2 และวัตถุประสงค์ข้อที่ 3

1. ผู้นำในยุคปัจจุบันจะแตกต่างจากผู้นำในอดีตที่มาจากเพราะเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยทำให้ผู้ได้บังคับบัญชา ผู้ตามหรือสมาชิกในชุมชนมีข้อมูลมากขึ้น ดังนั้นการบริหารงานจึงเป็นความท้าทายของผู้บริหารที่จะทำให้เกิดการยอมรับจากสมาชิกในชุมชน และนอกจากนี้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยทำให้ผู้นำสามารถบริหารงานได้รวดเร็วขึ้น

2. การส่งเสริมการศึกษาและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ทำให้ลดความเหลื่อมล้ำในสังคม และสภาพแวดล้อมทางสังคมเปลี่ยนไปทำให้สมาชิกในชุมชนมีความเห็นที่แตกต่างกัน ดังนั้นผู้นำในยุคปัจจุบันจะต้องมีคุณสมบัติในการบริหารความขัดแย้ง และใช้หลักการประนีประนอมเข้ามาแก้ไขปัญหาความขัดแย้ง

3. ผู้นำจะต้องมีคุณสมบัติเฉพาะ ได้แก่ คือเป็นผู้ที่มีวิสัยทัศน์กว้างไกล โดยมีกระบวนการในการบริหารชุมชน เริ่มตั้งแต่การมีแผนการพัฒนาชุมชนโดยยึดหลักแผนยุทธศาสตร์ของจังหวัดบุรีรัมย์ โดยมีเป้าหมายให้เกิดการสร้างงาน สร้างอาชีพ โดยยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียง

4. การมีเครือข่าย ผู้นำจะต้องสร้างเครือข่ายเพื่อให้การทำงานมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะความสามารถในการประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐและ หน่วยงานเอกชนเพื่อได้ข้อมูลและบุคลากรเข้ามาสนับสนุนงานของชุมชน เช่น พัฒนาชุมชนจังหวัดบุรีรัมย์ สถาบันการเงิน สถาบันการศึกษาทุกระดับในเขตพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์

5. ผู้นำจะต้องมีทีมงานที่มีความหลากหลายและมีประสิทธิภาพในการทำงาน เช่น มีความรู้ด้านสาธารณสุข มีความรู้ด้านการบัญชี ด้านกฎหมาย ด้านการประชาสัมพันธ์ และด้านช่าง

6. สมาชิกในชุมชนให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมของชุมชน การแสดงความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ การเสียสละเวลาเข้าร่วมกิจกรรม เป็นต้น

7. สมาชิกในชุมชนมีขนาดเล็กทำให้การลงมติในการดำเนินงานมีข้อสรุปได้เร็วขึ้น

8. ชุมชนมีสิ่งยึดเหนี่ยวทางจิตใจได้แก่ ตายักษ์ ยายยักษ์ เป็นสิ่งที่ยึดเหนี่ยวจิตใจให้สมาชิกในชุมชนปฏิบัติตนในทางที่ดีงาม ตายักษ์และยายยักษ์จะเป็นรูปปั้นที่สมาชิกในชุมชนนับถือ กราบไหว้บูชา

9. เนื่องจากชุมชนบ้านใหม่ ตำบลสวายจิก อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ เป็นพื้นที่ชุมชนที่ใช้ภาษาเขมรในการสื่อสารและเป็นเอกลักษณ์ของชุมชน ดังนั้นชุมชนจึงมีความเป็นเอกลักษณ์ ดังนั้นความเป็นเอกลักษณ์ของชุมชนทำให้เกิดจุดเด่นที่ทำให้พื้นที่บ้านใหม่ ตำบลสวายจิก อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์แห่งนี้ได้รับความไว้วางใจจากนักท่องเที่ยวเข้ามาเยี่ยมชมนชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ฌณายู ติบจันทร์ (2558) พบว่าชุมชนที่มีสินค้าโอท็อปโดยเฉพาะเครื่องปั้นดินเผา มีพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้เครื่องปั้นดินเผาถ่านเกวียนก็จะทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความสนใจเข้าไปซื้อสินค้าในแหล่งชุมชนพร้อมกับเรียนรู้วัฒนธรรมการผลิตเครื่องปั้นดินเผาทำให้เกิดการท่องเที่ยวในชุมชน

10. พื้นที่บ้านใหม่ ตำบลสวายจิก อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ สมาชิกในชุมชนมีบรรพบุรุษเป็นชาวไทยเชื้อสายเขมร จะต้องมีการทำพิธีแซนโดนตา ซึ่งเป็นการเซ่นไหว้ผีและบรรพบุรุษ ดังนั้นพิธีกรรมดังกล่าวทำให้สมาชิกในชุมชนถือปฏิบัติซึ่งทำให้เป็นแรงจูงใจทำให้เกิดกำลังใจในการทำความดีของสมาชิกในชุมชน

การศึกษานี้อภิปรายผลและตอบวัตถุประสงค์งานวิจัยข้อ 3 พบว่าชุมชนหรือองค์กรที่มีผู้นำ ที่มีความรู้ความสามารถ การบริหารจัดการความขัดแย้ง ทำให้สมาชิกในชุมชนเกิดความรักใคร่สามัคคี ผู้นำจะต้องสร้างเครือข่ายเพื่อให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพเพราะองค์กรมีความจำเป็นต้องใช้ทรัพยากรบุคคลที่มีความรู้ความสามารถที่หลากหลายจึงจะพัฒนาชุมชนให้เจริญก้าวหน้าและดำเนินงานให้ประสบความสำเร็จได้ ขณะเดียวกันผู้นำจะต้องใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาเป็นสิ่งที่สนับสนุนเพื่อให้การบริหารงานมีความรวดเร็ว ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ นิภาภรณ์ จงวุฒิเวศย์ รังสรรค์ สิงเหล็ก และสมสงวน ปัสสาโก (2553, น.103) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินงานของธุรกิจชุมชน ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด และพบว่าปัจจัยด้านผู้นำ การมีส่วนร่วมของชุมชน รวมทั้งการที่มีเครือข่ายกับหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน จะส่งผลให้เกิดความสำเร็จต่อชุมชน ขณะที่งานของชุดิมา หวังเบญหมัด และ ธนัชชา บินดุเหล็ม (2557, น. 109) ได้ทำการศึกษาปัจจัยแห่งความสำเร็จของการประกอบการธุรกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา และพบว่าการที่องค์กรนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการดำเนินงานจะส่งผลให้เกิดความสำเร็จต่อธุรกิจ และยังสอดคล้องกับการศึกษาของยุพาวดี สมบูรณ์กุล (2555) ได้ศึกษาเรื่อง ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนกับการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาสนับสนุน ระบบการจัดการของ SMEs ประเภทอุตสาหกรรมในภาคใต้ พบว่า ผู้ประกอบการจะดำเนินธุรกิจประสบความสำเร็จเนื่องจากได้นำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการสนับสนุนกิจกรรมการดำเนินงานในปัจจุบัน จะช่วยสร้างศักยภาพทางการแข่งขันอีกด้วย สุตท้ายพระมหาอภิชาติ ธมฺมาภินฺนโท (จินลาโสม) และอาแว มะแส (2559) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับ

มิติทางวัฒนธรรมของการพัฒนาสู่ความเข้มแข็งของชุมชน : กรณีศึกษา ชุมชนบ้านหนองช้าง ตำบลหนองช้าง อำเภอสามชัย จังหวัดกาฬสินธุ์ และพบว่าลักษณะวัฒนธรรมที่โดดเด่นของชุมชนส่งผลให้ชุมชนเกิดความเข้มแข็งโดยเฉพาะเอกลักษณ์ด้านภาษา

การวิจัยนี้ทำให้ได้องค์ความรู้ใหม่โดยเฉพาะปัจจัยด้านผู้นำที่จะต้องบริหารชุมชน คุณสมบัติที่ผู้นำควรมีได้แก่การเป็นผู้มีวิสัยทัศน์ การเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ จะทำให้ชุมชนเกิดความสำเร็จในการดำเนินงานนอกจากนี้การมีส่วนร่วมของสมาชิกในชุมชนที่ผู้นำจะต้องให้ความสำคัญจะอย่างไรสมาชิกในชุมชนจึงจะให้ความร่วมมือและเข้าร่วมกิจกรรมของชุมชน สุดท้ายวัฒนธรรมชุมชน ถือเป็นปัจจัยที่สนับสนุนทำให้ชุมชนประสบความสำเร็จซึ่งสอดคล้องทฤษฎีการจัดการเชิงสถานการณ์ (Contingency theory) เป็นทฤษฎีที่ทำให้เกิดความเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภายในองค์กรและความสัมพันธ์ระหว่างระบบย่อยตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างองค์กรกับสภาพแวดล้อมขององค์กร ผู้นำตามทฤษฎีเชิงสถานการณ์ใช้เทคนิคการจูงใจ การมีส่วนร่วมของสมาชิก การจัดการทรัพยากรมนุษย์ตามสถานการณ์ และผู้นำตามทฤษฎีเชิงสถานการณ์จะนำเทคนิคใหม่ๆ มาใช้ในการบริหารงาน (Manuel Villoria, 2016)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

การวิจัยนี้เป็นข้อมูลในการใช้เป็นข้อมูลเพื่อกำหนดนโยบายพัฒนาศักยภาพของชุมชนตามแผนพัฒนาจังหวัดบุรีรัมย์ให้เกิดความยั่งยืน มั่งคั่งและยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียงในยุคลไทยแลนด์ 4.0

2. ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

2.1 การวิจัยนี้ทำให้ได้องค์ความรู้เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในเขตพื้นที่ตำบลสวายจิก อำเภอมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ได้นำแนวคิดเกี่ยวกับชุมชนท่องเที่ยววันวิถี กรณีศึกษาบ้านใหม่ หมู่ 4 ตำบลสวายจิก ไปใช้ในการพัฒนาชุมชนใกล้เคียงเพื่อให้เกิดความเข้มแข็งและยั่งยืนในชุมชน

2.2 การวิจัยนี้เป็นฐานข้อมูลเพื่อนำไปวางแผนเพื่อพัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยวในชุมชนแห่งใหม่ในเขตพื้นที่อำเภอมืองจังหวัดบุรีรัมย์ โดยเป็นชุมชนที่มีเอกลักษณ์ด้านวัฒนธรรม ภาษา ความเชื่อ ชาติพันธุ์

วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ปีที่ 11 ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2562

2.3 การวิจัยนี้มีประโยชน์ทางด้านวิชาการซึ่งจะเป็นองค์ความรู้ให้นักวิชาการได้นำความรู้ไปใช้ในการเรียนการสอนและการขยายผลเพื่อพัฒนาพื้นที่บ้านใหม่ ตำบลสวายจิก อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ในเขตพื้นที่บ้านใหม่ ตำบลสวายจิก อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์นั้น เริ่มเป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวและการเข้าไปในชุมชนของนักท่องเที่ยวอาจทำให้ส่งผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมของชุมชน การวิจัยในอนาคตเพื่อให้เกิดการพัฒนาต่อชุมชนควรศึกษาแนวทางการจัดการด้านสภาพแวดล้อมทางน้ำและขยะที่จะเพิ่มขึ้นของชุมชน

เอกสารอ้างอิง

- กรมพัฒนาชุมชน. (2561). *คู่มือบริหารโครงการ ชุมชนท่องเที่ยว OTOP นวัตวิถี*. กรุงเทพฯ. กระทรวงมหาดไทย.
- ชุดิมา หวังเบญหมัด และ ธนัชชา บินดุหลีม. (2557). ปัจจัยแห่งความสำเร็จของการประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา. *วารสารวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี*. ปีที่ 1 ฉบับที่ 1.
- ณธายุ ตีบจันทร์. (2558). แนวทางการเชื่อมโยงสินค้าโอท็อปเพื่อการท่องเที่ยวชุมชนด่านเกวียน จังหวัดนครราชสีมา. *วารสารวิชาการมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์และศิลปะ*. ปีที่ 8 ฉบับที่ 2 พฤษภาคม-สิงหาคม 2558.
- ทศพร แก้วขวัญไกร (2561). การวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบความอยู่รอดการจัดการกลุ่มชุมชนทอผ้าไหม อำเภอบ้านด่าน จังหวัดบุรีรัมย์. *วารสารเศรษฐศาสตร์และกลยุทธ์การจัดการ*. Journal of Economics and Management Strategy ปีที่ 5 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม-ธันวาคม 2561.
- นิภาภรณ์ จงวุฒิวะชัย, รังสรรค์ สิงห์เลิศ และสมสงวน ปัสสาโก. (2553). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินงานของธุรกิจชุมชน ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม*. ปีที่ 4 ฉบับที่ 2 พฤษภาคม – สิงหาคม 2553

- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2560). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่สิบเอ็ด พ.ศ. 2560- 2564*. กรุงเทพฯ. สำนักนายกรัฐมนตรี.
- พระมหากษัตริย์ ภูมิภานุ (เจ้าโลสม) และอาแว มะแส. (2559). *มิติทางวัฒนธรรมของการพัฒนาสู่ความเข้มแข็งของชุมชน : กรณีศึกษา ชุมชนบ้านหนองช้าง ตำบลหนองช้าง อำเภอสามชัย จังหวัดกาฬสินธุ์*. วารสารบัณฑิตศึกษา : มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ปีที่ : 9 ฉบับที่ 2 2559.
- ยุพาวดี สมบูรณ์กุล. (2555). *ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน กับการนำเทคโนโลยีประเภท อุตสาหกรรมสารสนเทศมาสนับสนุนระบบการจัดการวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมอุตสาหกรรมในภาคใต้*. สารนิพนธ์ : สงขลาสมาร์ทพรี.
- ลัดดาวัลย์ สำราญ. (2554). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อความเข้มแข็งของชุมชน กรณีศึกษา อำเภอสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี. การประชุมวิชาการระดับชาติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ครั้งที่ 1 (The 1ST RUSNC)*. 22 มิถุนายน 2559.
- องค์การบริหารส่วนตำบลสวายจิก. (2561). *ข้อมูลทั่วไป*. สืบค้นเมื่อ 12 กุมภาพันธ์ 2561 จาก <http://www.govesite.com/sawayjeek/content.php?mcid=20131216093232kTqF1O8>
- Nunnally, Jum C., Bernstein, & Ira H. (1994). *Psychometric Theory*. New York : McGraw-Hill.
- Villoria, Manuel. (2016). *Contingency Theory of Leadership*. University King Juan Carlos, Móstoles, Madrid, Spain. สืบค้นเมื่อ 20 มิถุนายน 2562 จาก https://link.springer.com/content/pdf/10.1007/978-3-319-31816-5_2227-1.pdf